

Dlaczego chrześcijanie powinni zachowywać Prawo (odcinek 44) — Sprawiedliwość poza uczynkami

Poniższy tekst jest przesłaniem z Corner Fringe Ministries wygłoszonym przez Daniela Josepha. (3 kwietnia 2024)

Opracowanie PL: Gorzowskie Centrum Biblijne (8 grudnia 2025)

Części tego dokumentu zostały zredagowane na podstawie nagrania wideo, aby lepiej przedstawić spójny, pisemny materiał. Zachowano oryginalny kontekst, jednak dokument nie jest zapisem słowo w słowo. Wersetety biblijne w oryginale zostały wyróżnione czerwonym kolorem BP a brązowym TW, inne cytaty — niebieskim. Słowa hebrajskie zwykle podawane są wraz z transliteracją, a hebrajski czytany jest od prawej do lewej.

Witajcie i błogosławię was wszystkich oraz dziękuję, że znów wróciliście i dołączyliście do nas w 44. odcinku naszej serii *Dlaczego chrześcijanie powinni zachowywać Prawo*.

Dzisiaj, omawiając wypowiedź Pawła z Listu do Rzymian 3, przyjrzymy się wielu zagadnieniom, które poruszaliśmy w ostatnich kilku odcinkach.

Rzymian 3:28 — Sądźmy bowiem, że człowiek doznaje usprawiedliwienia dzięki wierze, bez uczynków nakazanych przez (chōris ergon) Prawo.”

Czy Paweł przekazywał tutaj myśl, że ponieważ Jezus przyszedł i ponieważ wyznaliśmy Go ustami oraz posiadamy o Nim poznawczą (cognitive) wiarę, to jako wierzący w Jezusa mamy odrzucić ideę poddania się Prawu i bycia posłusznym świętym przykazaniom Boga? Czy to właśnie chciał powiedzieć Paweł? Mogę ci powiedzieć jednoznacznie: nie. Kategorycznie nie. Wiemy o tym dlatego, że Paweł otoczył Rzymian 3:28 dwoma innymi wersetami, które są absolutnie kluczowe do zachowania właściwego kontekstu.

Na początku — zanim Paweł napisał Rzymian 3:28 — powiedział w **Rzymian 2:13**: **Bo nie tych, którzy są słuchaczami Prawa, uzna Bóg za sprawiedliwych, lecz ci, którzy pełnią uczynki zgodne z Prawem, doznają usprawiedliwienia.**

Paweł doskonale wiedział, że to, co napisze w Rzymian 3:28 może zostać źle zrozumiane, dlatego wers 31 na końcu: **Rzymian 3:31** — **Czyż więc poprzez wiarę przekreślamy Prawo? Wręcz przeciwnie. My Prawo umacniamy.** To oznacza, że jako

wierzący w Jezusa przyjmujemy Prawo, ponieważ nie chcemy znieważać Ducha łaski. Chcemy wziąć swój krzyż i naśladować Jezusa.

To powiedziawszy, chcę wejść głębiej w to, co Paweł miał na myśli, kiedy powiedział, że zostajemy usprawiedliwieni przez wiarę niezależnie od uczynków — *chōris ergon nomou*. Musisz zapamiętać to wyrażenie „niezależnie od uczynków” (*chōris ergon*), ponieważ Paweł dodaje do tej myśli jeszcze coś, co umieszcza ją w pełnym kontekście. Dlatego chcę przejść dalej w Liście do Rzymian — do *Rzymian 4:4*.

Rzymian 4:4 — „A temu, kto pracuje, zapłata nie jest liczona jako łaska, lecz jako należność (dług).”

To oznacza, że nasze posłuszeństwo Prawu i przykazaniom Boga nie równa się łasce. Jezus jest łaską. Natomiast posłuszeństwo oznacza dług. Jako wierzący w Jezusa jesteśmy Jemu dłużni. Zostaliśmy kupieni za cenę, dlatego nie mamy stawiać się niewolnikami ludzi, lecz niewolnikami sprawiedliwości.

Paweł mówi w Liście do **Rzymian 8:12**: „A zatem, bracia, jesteśmy dłużnikami — lecz nie wobec ciała, aby żyć według ciała.” Dalej wyjaśnia, że jesteśmy dłużnikami, aby żyć według Ducha, co oznacza, że mamy chodzić w sprawiedliwości i świętości Boga. Do tego jesteśmy powołani — aby oddawać cześć Bogu w świętej ozdobie. Jezus powiedział w **Ewangelii Łukasza 17:10**: Tak i wy, kiedy wykonacie wszystko, co wam polecono, mówcie: Jesteśmy nieużytecznymi sługami, zrobiliśmy, co trzeba było zrobić.

Nie możemy stanąć przed Królem chwały, przed Tym, który zapłacił za naszą karę, i chętnie się naszym posłuszeństwem i wszystkimi naszymi uczynkami sprawiedliwości. Wszelka chluba dotycząca nas samych znika. Teraz nasza chluba jest w sprawiedliwości i pięknie Jezusa — to jest nasza pewność. Nie możemy mieć pewności w sobie samych, bo to byłoby sprzeczne z całą Ewangelią, z przestaniem łaski i z tym, kim jest Jezus.

Przechodząc do punktu kulminacyjnego, czytamy w **Rzymian 4:5**: „Lecz temu, który nie wykonuje uczynków, a wierzy w Tego, który usprawiedliwia bezbożnego, jego wiara zostaje poczytana za sprawiedliwość.”

Wypowiedź Pawła z **Rzymian 3:28**, że człowiek doznaje usprawiedliwienia dzięki wierze, bez uczynków nakazanych przez Prawo, dokładnie odpowiada temu, co czytamy w Rzymian 4:5. Czy Paweł mówi tutaj, że chrześcijanie nie powinni być posłuszni Prawu? Niektórzy tak twierdzą, ale kiedy czytamy Rzymian 4:5, pojawia się pełne zrozumienie tego, co Paweł miał na myśli w Rzymian 3:28. Postuchajmy jego wyjaśnienia.

W **Rzymian 4:6** Paweł pisze: Tak również Dawid nazywa błogosławionym człowieka, którego Bóg usprawiedliwia bez uczynków. To są dokładnie te same greckie słowa

chōris ergon, które Paweł użył wcześniej. Co Paweł chciał powiedzieć? Odpowiada, cytując słowa Dawida z **Psalmu 32:1-2** **Szczęśliwy, kto dostąpił odpuszczenia nieprawości i przebaczenia grzechu. (2) Szczęśliwy człowiek, któremu Jahwe nie przypisuje winy, (którego dusza wolna jest od fałszu).**

Paweł miał w myślach Psalm 32, kiedy mówił, że zostajemy usprawiedliwieni przez wiarę niezależnie od uczynków Prawa. Chodzi o to, że zawiedliśmy. Nasze uczynki są skażone. Nasze dzieła są skażone, bo grzeszymy. Dlatego zostajemy usprawiedliwieni przez wiarę, a nie przez nasze własne działania w Prawie, w których zawiedliśmy. To był sposób myślenia Pawła. Miał identyczne podejście jak Dawid, który powiedział: „Moje dobro nie istnieje poza Tobą.” Dawid rozumiał, że bez przebłagania, miłosierdzia i łaski wszystko jest stracone. Szaty sprawiedliwości, które kiedyś nosiliśmy, zamieniają się w plugawą szmatę przez nasze nieposłuszeństwo, i bez przebłagania nie mogą zostać wybielone.

Do tego odnosi się Paweł w Rzymian 3:28, kiedy mówi, że człowiek zostaje usprawiedliwiony przez wiarę niezależnie od uczynków Prawa. Psalm 32 był w jego myślach, a Paweł wiedział, że **Zapłatę bowiem za grzech stanowi śmierć, darem zaś Boga jest życie wieczne w Chrystusie Panu naszym. (Rzymian 6:23).** To piękne przesłanie, ale niestety zostało wypaczone. Wróg zwiódł chrześcijan, by wierzyli, że Paweł zachęca nas do odrzucenia świętych przykazań Boga, dokładnie tak jak zwiódł Ewę. Boże uchroni. Nie jesteśmy do tego powołani. Jesteśmy powołani, by wziąć swój krzyż i iść za Jezusem. Dziękuję za wystuchanie tego przesłania.

Niech Pan Jezus was błogosławi i strzeże.

KONIEC ODCINKA 44